

‘Ik vind mezelf niet zo’n succesnummer’

Olcay Gulsen kwam, zag, overwon, maar gleed vervolgens ook keihard onderuit om daarna toch weer op te krabbelen. Zowel op zakelijk gebied, in haar keuzes voor lucratieve tv-contracten, als in de liefde. Nu het stof weer wat is neergedaald, maakt ze de balans op. Wat maakt haar trots en waar heeft ze spijt van? ‘Ik ben heel lang bang geweest dat mijn vader mijn moeder zou vermoorden.’

TEKST FRANK WAALS
FOTOGRAFIE ANP

Als dit interview in de winkel ligt, ben je net twee dagen veertig.

'En leuk dat het is! Ik ben een van de weinige vrouwen die het totaal geen probleem vind om ouder te worden. Voor mijn gevoel heb ik toch al drie levens achter de rug. Dertig worden was veel lastiger, omdat je dan de definitieve stap naar het volwassen leven moet maken. Nu behoor ik al heel lang volwassen te zijn. Het enige nadeel is dat ik harder moet trainen om strak te blijven en ik ook niet meer ongelimiteerd kan eten en drinken. Ik werk graag superveel naar binnen, maar dat zie je dan de volgende dag meteen aan je lijf.'

Ouder worden verloopt sowieso anders...

'Ja, joh! Vroeger was je op je zestigste al bijna afgeschreven, maar tegenwoordig zie je veel minder verschil tussen hen en mensen van mijn leeftijd. Mijn moeder is 55 en loopt niet in een bloemetjesjurk, al moet ik zeggen dat het alternatief niet per se beter is. Veel print, veel bont, allemaal erg kort en net iets te zwaar. Niet heel modisch, maar daarentegen steekt ze goed in haar vel waardoor ze ook niet het idee heeft zich

te moeten aanpassen. Leven en laten leven. Over de dingen die ik in de media roep, klaagt ze ook nooit. Behalve wanneer ik over seks praat. Dat vindt ze niet zo netjes.'

Wat is voor jou een afgesloten hoofdstuk?

'Het kindervraagstuk is voor mij nu wel beantwoord; die komen er echt niet meer. Je weet nooit of je in de toekomst spijt krijgt van zo'n beslissing, maar dat vind ik geen reden om het dan maar wel te doen. Mijn klapperende eierstokken zijn al jarenlang zoek. Zeker nu ik met Ruud de Wild ben, die al drie kinderen van 9, 11 en 17 jaar heeft. Eens in de veertien dagen zijn ze bij ons en dat contact hou ik bewust los en gelijkwaardig. Het is niet aan mij om me met hun opvoeding te bemoeien. Dat doe ik ook niet bij mijn neefjes en nichtjes, die mij vooral zien als een toffe tante. Pa en ma kunnen streng zijn, bij mij mag alles. In die frequentie geniet ik ervan, want als ik zie wat mijn vrienden met kinderen er allemaal voor hebben moeten opgeven... dat vind ik nogal wat. Je hoort vaak zeggen dat je er heel veel voor terugkrijgt, wat ik meteen geloof, maar je levert er ook een hoop vrijheden voor in.'

Toen je ging samenwonen met Ruud kregen jullie vrijwel direct de coronalockdown over jullie heen.

'Een betere relatietest kun je bijna niet hebben. Het was erg wennen om weer met iemand onder een dak te zitten. Hoe leuk ik Ruud ook vind, hij is er wel continu. Ik ben geen huisje-boompje-beestje-type die elke avond samen wil eten, dus ik moest me aanpassen om mijn eigen leven in deze nieuwe relatie te passen. Ik hou van vrije relaties waarin je je eigen agenda kunt blijven voeren. Ben je jong, dan groei je heel erg naar elkaar toe en staat de relatie centraal. Op latere leeftijd moeten twee levens voor een deel toch ook wel naast elkaar kunnen bestaan. Dat was voor ons beiden wel even wennen.'

Ruud heeft een vast radioritm, jij niet.

'Hij heeft veel meer structuur. Ik hou daar helemaal niet van. Als ik nu al weet dat ik de komende twee maanden hetzelfde moet doen, dan word ik daar heel ongelukkig van. Ik kan de ene week zeven dagen keihard werken en daarna ineens een paar dagen niets te doen hebben. Een wereld van verschil met de eerste zes jaar van mijn carrière, waarin ik mijn eigen bedrijf aan het opbouwen was. Al mijn vriendinnen deden in de kroeg het licht uit, terwijl ik sinds mijn achttiende werkte en in de avonden studeerde. Ik heb in die periode vrijwel geen sociaal leven

gehad. Achteraf gezien zie ik dat wel als een gemiste kans. Het is natuurlijk superlekker als je begin twintig bent en overal kunt feesten en elk jaar op zomervakantie kunt gaan. Ik werkte het hele jaar rond. Gek genoeg zijn diezelfde vriendinnen net zo succesvol, of misschien nog wel succesvoller geworden dan ik. Ik ben natuurlijk best wel op mijn bek gegaan, omdat ik niet zag dat 24/7 werken niet per definitie de sleutel is tot succes. Slim werken, daar gaat het om. Ik was een typische workaholic die allemaal things-to-do-lijstjes maakte en om de minuut mijn inbox ververste om te zien of er nog nieuwe mailtjes binnen waren gekomen. Nu doe ik het een paar uur per dag en kijk ik er verder niet meer naar. Alles wat morgen ook kan per se vandaag af willen maken, is zo onzinnig. Met dingen stoppen vraagt misschien nog wel meer durf en moed dan altijd maar doorzetten. Soms is een idee gewoon slecht en klikt het simpelweg niet. Vroeger zette ik dat alsmat door in de hoop dat het beter werd. Daar ben ik wel relaxter in geworden. Soms moet je gewoon je verlies nemen omdat je de verkeerde afslag hebt genomen. Dat zegt dan niet direct iets over jezelf.'

Is je overstap naar Talpa een voorbeeld van zo'n verkeerde afslag?

'Zo zou ik het niet willen noemen, maar ik pas beter bij RTL, omdat het een wat ouder en meer gestructureerder bedrijf is met een sterke organisatie en directie. SBS, dat onderweg wat vaker is overgenomen, is wat dat betreft wat meer afhankelijk van één baas. Ik denk dat ik net de pech heb gehad dat Peter van der Vorst veranderde van collega in mijn leidinggevende en nog moest wennen aan zijn nieuwe rol. Toen ik op dat moment bij RTL aangaf een programma over huiselijk geweld te willen maken, kreeg ik de vraag waarom ik dat dan in hemelsnaam zou moeten doen. Hallo, moet ik dat nog uitleggen, dacht ik. Ik ben hartstikke ervaringsdeskundig op dat gebied. Peter zag mij alleen in het entertainment-hokje. Ik mocht *RTL Boulevard* en *Temptation Gossip* blijven doen en ze wilden me *Hotter Than My Daughter* laten presenteren, in plaats van Patty Brard. Sorry, maar ik wilde juist graag maatschappelijke programma's maken. Op Boulevard na, vond ik het door Peter aangeboden programmapakket echt vreselijk. Achteraf gezien is het misschien een momentopname geweest waarin ik wat ben misgelopen en had het op een later moment prima gekund. Dan had ik twee wat plattere entertainmentprogramma's gemaakt en huiselijk geweld eraan gedaan. Bij Talpa zeiden ze echter direct dat als ik het leuk vond om te maken, dat ik het maar moest gaan maken. Die ballen miste ik bij RTL

en dus stapte ik over. Niet omdat ik een geldgraaiër zou zijn. Ik krijg hier geen euro meer dan dat ik al verdiende.'

Ben je goed met John de Mol?

'Ik heb hem nog nooit ontmoet en dat is ook helemaal prima. Wat kan mij het schelen hoe John de Mol over Olcay Gulsen denkt? Bij seizoenpresentaties zie ik presentatoren soms over elkaar heen vallen om even met de baas te mogen praten, maar dat vind ik zo'n verschutting. Doe even normaal, joh. Als hij me echt niet zag zitten, dan had ik al deze kansen niet gekregen. Vinden ze me op een dag niet goed meer, dan kunnen ze me gewoon ontslaan. Ga ik lekker wat anders zoeken. Omhoog likken, omhoog trappen, laat anderen dat lekker doen. Ik ben vooralsnog erg blij met de route die Talpa met me heeft uitgestippeld en de andere kanten van mezelf die ik daarmee kan laten zien. Het is iets wat ik jaren eerder al had willen doen en waarin ook in de toekomst meer mogelijk is.'

Voor je eigen programma zocht je het huis waar je opgroeide opnieuw op.

'Het moment waarop ik mijn oude voorkeur in Waalwijk weer zag, was onverwacht heel emotioneel. Ik was er sinds mijn jeugd niet meer geweest en ik werd overvallen door verdriet. De eindredacteur wilde me ter plekke nog wat vragen stellen, maar ik wilde er geen seconde langer dan nodig blijven staan. Later heb ik het er nog met een psycholoog over gehad en hij begreep dat wel. Door daar weer te komen, herbeleefde ik alle narigheid van toen. Ik zag ineens mijn vader weer voor me, die schizofreen en zwaar alcohol- en drugsverslaafd was. Hij was daardoor altijd heel erg met zichzelf bezig en maakte ons als gezin slachtoffer van huiselijk geweld. Hij sloeg mijn moeder, stak haar zelfs eens neer, waardoor we continu in angst leefden. Ik ben heel lang bang geweest dat mijn vader mijn moeder zou vermoorden. Dat ik op een dag uit school zou komen en ik haar dan levenloos aan zou treffen. Daar was ik echt van overtuigd. Doordat ik zag dat vriendjes en vriendinnetjes in de straat wel een leuk leven zonder angst hadden, kreeg ik op jonge leeftijd al snel door dat onze situatie niet normaal was. >

NIEUWE REVU ONTMOET OLCAY GULSEN

Waar? Restaurant De Ysbreker, om de hoek van het Weesperplein in Amsterdam.
Wanneer? Op een mooie, warme donderdag. **Verder nog wat?** Revu eet een caesarsalade, Olcay één vol met quinoa. **Na afloop vraagt ze de ober of ze ook nog wat lunchproducten kan meenemen voor haar gasten thuis. In een tas verdwijnen vervolgens drie bruine broodjes kaas en een tweede caesarsalade, waarin de kip ontbreekt. 'Ik heb thuis op de barbecue nog wel wat kip van gisteren liggen. Gooi ik dat er gewoon doorheen.'**

'Soms moet je gewoon je verlies nemen omdat je de verkeerde afslag hebt genomen'

‘Men staat ineens lijnrecht tegenover elkaar en jut de ander op. Straks gaan we van een coronaquarantaine nog over in een soort halve burgeroorlog’

Met mijn moeder heb ik het er vandaag de dag nog maar weinig over. Het is een beetje een no-go-area omdat we geen zin hebben om nog langer verdrietig te zijn. We hebben het afgesloten en willen door.’

Heb je je vader ooit de waarheid durven vertellen?

‘Daar was ik te bang voor en ik wist dat het toch niet zou helpen. Ik ben blij dat ik, ondanks alle boosheid en schaamte, geen haatvoelens voor hem heb ontwikkeld. Wat een verspilde energie zou dat zijn geweest. Als je het hele plaatje bekijkt, is hij ergens ook een slachtoffer. Geestesziek, verslaafd, in hoeverre is iemand dan nog toerekeningsvatbaar? Er zijn zoveel mensen die buiten de maatschappij vallen omdat we te snel over ze oordelen en daarom afstoten. Elk gedrag heeft echter een bepaalde oorsprong. Hoe lastig dat soms ook valt uit te leggen naar anderen toe. Mijn ouders zijn bijvoorbeeld Koerdisch-Armeens, woonden lang in Turkije en zijn aan elkaar uitgehuwelijkt. Van vrije keuze was geen sprake, waardoor de verhoudingen scheef liepen en mijn moeder het slachtoffer in de relatie werd. Ik denk niet dat je dan van echte liefde kunt spreken. Het is een lastig onderwerp. Als ik er bij haar over begin, wordt ze ook meteen boos. Toen ik haar aangaf deze serie te willen gaan maken, nam ze dat aanvankelijk zwaar op. Later realiseerde ze zich dat ze daarmee ook eindelijk een stem heeft gekregen en bedankte ze me. Als slachtoffer van huiselijk geweld voelt het vaak alsof je de enige bent, ook al weet je dat het niet zo is.’

Mensen staan over jou ook altijd snel met hun mening klaar, nietwaar?

‘Ze vinden me of verschrikkelijk of helemaal leuk. Ik snap dat nooit zo goed, maar heb inmiddels wel geaccepteerd dat ik daar altijd mee te maken zal hebben. Prima. Ik hoef geen alle-mansvriend te zijn. Nooit geambieerd ook. Je hebt van die BN'ers die helemaal hebben uitgedokterd hoe ze over willen komen en voeren dat ook heel consequent door. Als ik heel enthousiast ben of me juist aan iets erger, dan wil ik daar wel uitgesproken in zijn. Dat je me daarom leuk vindt of niet, is toch echt jouw zaak. Ik ben een vrouw die leeft van impulsieve acties en morgen zo het vliegtuig in stapt als mij plotseling een leuke reis wacht. De mediterrane achtergrond van mijn ouders speelt daarin een rol. Ze hebben veel passie, daardoor ook een wat korter lontje en tonen veel emotie. Ik heb nul procent geduld en ben wat extremer in mijn momenten van vreugde en verdriet. Dat merkte ik vorig jaar toen mijn ex-vriend van veertien jaar geleden,

James Harris, overleed. Ik had tot op dat moment het geluk gehad nog niemand in mijn nabijheid te hebben verloren, maar na zijn dood was ik compleet uitgeschakeld. Zeker gezien zijn nog jonge leeftijd was dat overlijden heel moeilijk te verkroppen en moesten Ruud en ik zelfs een tijdje uit elkaar. Ik had echt even tijd voor mezelf nodig om het te kunnen verwerken. Ik droeg James nog steeds een warm hart toe, net als dat ik met mijn andere exen ook nog steeds goed omga.’

Qua mediadruk valt het deze keer wel mee.

‘Met Ruud is het inderdaad een stuk rustiger. Toen ik samen was met Edgar Davids voetbalde hij nog en dan ook nog eens in het buitenland, waardoor we de journalisten daar er gratis bij kregen. We waren de kranten niet uit te slaan. Ook Edgar is een uitgesproken persoon, die weigerde te praten als hij daar geen zin in had. Ik ben daarentegen heel open, wat hij dan weer lastig vond. Mensen denken vaak dat hij een wat bezig persoon is, maar volgens mij komt dat vooral door zijn imago van pitbull op het veld. Dat maakt hem wellicht minder toegankelijk voor mensen. Ik heb hem juist meegemaakt als een heel vrolijke, superleuke man.’

Edgar ging vreemd. Is het dan voor jou ook meteen klaar?

‘Nee. Als je ouder wordt, leer je accepteren dat alles kan gebeuren in het leven. Als Ruud vreemd zou gaan, pak ik dus niet meteen mijn koffers. Ik heb het uiteraard liever niet, maar er zou wel over gesproken kunnen worden. Ik ben geen naïeve trut die denkt dat een slippertje nooit zou kunnen plaatsvinden. Het is me al heel vaak overkomen en ik heb me er zelf ook weleens schuldig aan gemaakt. Nadat ik het deed, maakte ik het trouwens wel meteen uit. Zo eerlijk naar mezelf toe ben ik dan weer wel. Dan pakte ik mijn spullen en vertrok ik, om niet lang daarna als een mak lammetje weer terug te komen. Ik had mijn statement dan echter wel eventjes gemaakt, haha. Ach, ik heb me toch wat jaren verspild in m'n leven.’

Maakte je met Edgar toen ook al situaties van racisme mee?

‘Ik heb absoluut momenten gehad waarop ik dacht: dit kan niet, maar andersom was dat net zo goed het geval. Soms heb je het zelf niet eens in de gaten en bedoel je het echt niet zo slecht als het eruit komt. Wat me meer choqueert is het feit dat we er als samenleving schijnbaar niet meer normaal met elkaar over kunnen praten. Dat hele gebeuren met Akwasi, bijvoor-

beeld. Stop eens met dat overspannen gedoe, joh! Men staat ineens lijnrecht tegenover elkaar en jut de ander op. Straks gaan we van een coronaquarantaine nog over in een soort halve burgeroorlog. Social media spelen een grote rol in de ontstane verdeeldheid en ik zou het een zegen vinden als het morgen ineens niet meer zou bestaan. Het heeft voordelen, maar die wegen inmiddels niet meer op tegen de nadelen. Als je ziet hoeveel haat het creëert en zaait, dan schrik ik daar nog steeds van. Kuthoer dit, kuthoer dat, ook in persoonlijke berichten naar mij. Je zou het links kunnen laten liggen, maar ik reageer er best vaak op en krijg die gasten, gek genoeg, negen van de tien keer toch op een ander spoor. Het zijn uiteindelijk ook maar mensen die aandacht willen, snel iets van zich afschrijven of gewoon een rottag hebben. Mensen denken ermee weg te komen wanneer ze het anoniem schrijven, maar als iedereen met zijn of haar eigen naam online zou verschijnen, was die haat snel de wereld uit. We zijn toch allemaal Nederlanders? De een met een kleurtje, de andere niet en ik met een licht exotisch uiterlijk. In mijn jeugd viel ik daardoor snel op tussen mijn klasgenoten, maar in de wereld waarin ik als volwassene werk, lopen juist heel veel verschillende nationaliteiten door elkaar. We moeten daar juist trots op zijn.’

Wat is tot nu toe je mooiste hoogtepunt geweest?

‘Dat ik een huis voor mijn moeder kon kopen. Ik heb daarmee echt iets kunnen veranderen in haar leven. Mijn eigen prestaties plaats ik niet zo snel op een voetstuk. Ik vind mezelf namelijk niet zo'n succesnummer, of zo. Nooit gevonden. Ik heb bewondering voor mensen die echt iets kunnen. Een zanger die een prachtig lied maakt, een arts die een leven redt of Ruud met zijn prachtige schilderijen. Daar kan ik echt jaloers op zijn. Ontwerpen gaat me redelijk af, maar de allerbeste ben ik dan weer niet. Ik ben een beetje een zesje of zeventje in de dingen die ik doe. Wel kan ik erg sociaal zijn en hoop daardoor dat de mensen in mijn omgeving om die reden blij met me zijn. Een aardige, niet-arrogante presentatrice die ver afstaat van al het onechte dat de media ook kunnen voortbrengen. Een act spelen lijkt me zo vermoeiend, jezelf zijn een stuk gemakkelijker.’ ✕